

ματα οί άσεβεῖς αίρετικοί, φροντίζονται, ὅτι ἕτο δυνατόν, μετὰ τὸν ἅγιον Το- κρετὸν καὶ τὴν ὑπερβυά Πέννησιν καὶ πάντα ταῦτα τὰ Μυστήρια, ὁ δίκαιος Ἰ- ωσήφ νὰ παραλάβῃ καὶ νὰ ἔχῃ τὴν Πανα- γίαν Θεοτόκον ὡς κοινὴν σύζυγον καὶ με- τ' αὐτῆς νὰ κάμῃ τέκνα ἄλλα! Ὁ τῆς βεβηλότητος τοῦ νοήματος! Οὕτε ὅμως τὸ «έωσον», οὔτε ἡ λέξις «πρωτότοκος» δύ- νανται νὰ χρησιμεύσωσιν αὐτοῖς ὡς στή- ριγμα τῆς βεβήλου παρερμηγείας των δι- ὅτι ταῦτα εἶναι ἰδιωτικὰ τῆς ἱεράς Γρα- φῆς, οἵτινες ἐξηγουῦνται ὅπως ἐναντίον τῶν στρεβλῶν διανοημάτων. ἄσεβων. Ὅθεν οἱ πιστοὶ καὶ ὀρθόδοξοι οὐδέ- λως πρέπει νὰ ταρασσώμεθα ἐκ τῶν φλη- ναφημάτων τῶν ἄσεβων καὶ ἀπίστων, ἀλ- λά, τὸ μυστήριον θαυμάζοντες, νὰ δοξολο- γώμεν τὸν ἐν Ἰψίστοις Θεόν, νὰ προσκυνῶ- μεν τὸν σαρκωθέντα Λόγον καὶ νὰ λατρεύωμεν τὸ συνεργῆσαν Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν δὲ μα- χαρίαν καὶ ὑπερένδοξον Παρθένον νὰ τι- μῶμεν καὶ νὰ μακαρίζωμεν ὀρθοδόξως.

Διδάγματα

Τὸ μέγιστον καὶ ὑπερφύεστατον τῶν μυστηρίων διδάσκει ἡμῖν ἡ εὐαγγελικὴ αὕτη περικοπή, τὴν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου σύγκοσιν τοῦ Θείου Λόγου, ἥτις εἶναι ἡ βάσις τοῦ Χρι- στιανισμοῦ καὶ ἦν ὁ μὴ παραδεχόμενος ἀδύνατον νὰ ἦναι χριστιανός.

ΤΟ ΦΩΣ, Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Πᾶς Χριστιανὸς καθήκον ἔχει νὰ γνω- ρίξῃ πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει, τί ὀφείλει νὰ πιστεύῃ καὶ νὰ πράττῃ ἵνα σωθῇ.

Τίς ὅμως θὰ μᾶς ὑποδείξῃ τὴν σωτή- ριον ὁδόν, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ βαδίσω- μεν;

Ὁ Κύριος ἡμῶν.

Αὐτὸς εἶναι τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον μᾶς φωτίζει εἰς πᾶν ἡμῶν βῆμα καὶ προλαμ- βάνει τὰς συνεχεῖς διολισθήσεις καὶ πτώ- σεας.

Καθὼς δὲ ὁ ἐν τῇ θαλάσῃ πλέων τὴν πυξίδα ὡς ὁδηγὸν μεταχειρίζεται καὶ ἄ- νευ ταύτης ἀγνοεῖ ποῦ εὐρίσκεται καὶ ποῦ κατευθύνεται, οὕτω πῶς καὶ ὁ Χριστιανὸς ἐν τῷ βίῳ του, τῷ τεταραγμένῳ τούτῳ πελάγει, συμφέρον ἔχει καὶ ὑποχρέωσιν, ὡς κανόνα τοῦ βίου του νὰ ἔχῃ τὸν Ἰη- σοῦν Χριστόν, ὅστις, καθ' ὃ φῶς ἀληθι- νόν, διαρκῶς μᾶς φωτίζει καὶ μᾶς πληρο- φορεῖ περὶ τοῦ τόπου, εἰς ὃν μέλλομεν νὰ κατευθυνθῶμεν, ἀφ' οὗ αἰσῶς τὴν θάλασ- σαν αὐτὴν τοῦ βίου διαπλεύσωμεν.

Ἐγὼ εἰμὶ, λέγει τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς. (Ἰωάν. ἡ'. 12-13).

Ποία εἶναι ἡ σκοτία;

Ἡ ἁμαρτία.

Ἐν αὐτῇ εἴαν περιπατήσωμεν καὶ τὴν εὐρείαν αὐτῆς ὁδὸν ἀκολουθήσωμεν, διὰ παντός θέλομεν στερεθῆ τῆς αἰώνιου ζωῆς, εἰς τὸν αἰώνιον καταδικασθέντες θάνατον.

Ἀπ' αὐτοῦ δὲ τοῦ θανάτου μᾶς σώζει ὁ οὐράνιος ἡμῶν Πατήρ, αὐτὸς οὗτος χρι- σιμεύων ὡς βοήθης καὶ σωτῆρ, αὐτός, ὅ- στις τὸ φῶς τοῦ κόσμου εἶναι;

Ἐὰν εἴμεθα μακρὰν τοῦ φωτός καὶ τὴν διάνοιαν ἐσκοτισμένοι, ἅς σπεύσωμεν πρὸς τὸν Σωτῆρα, ἵνα φωτισθῶμεν καὶ γνωρίσωμεν τὸν προορισμὸν μας, τὰ κα- θήκοντά μας, τὰς ὑποχρεώσεις μας.

Κατ' εἰκόνα Θεοῦ καὶ ὁμοίωσιν πλα- σθέντες, ὀφείλομεν παντὶ τρόπῳ νὰ προ- σπαθῶμεν, ὅσον ἐνεστι νὰ προσεγγίσωμεν τὸν τέλειον καὶ ζωὴν ἐκ τῆς ἀληθινῆς ζωῆς ἀρυσθῶμεν, ἵνα ἐν τῷ Θεῷ ζήσω- μεν, ἥτοι ἐν ἀληθείᾳ, δικαιοσύνῃ καὶ ἀ- γάπῃ, ἀρεταῖς, τὰς ὁποίας οὗτος εἰς ἀνυ- πέρβλητον καὶ ἀπειρον βαθμὸν κέκτηται.

Ὅταν συμφῶνως πρὸς τὰς παραγγελίας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ζῶμεν, ἡ ζωὴ μας αὐτὴ θὰ ἦναι ζωὴ θεία, ζωὴ οὐράνιος, δὲν θὰ ζῶμεν πλέον ἡμεῖς, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Χρι- στός ἐντός μας, ὡς λέγει ὁ οὐρανοθάμων Ἀπόστολος:

«Ὁὐκετι ἐγὼ ζω, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χρι- στός.»

Αὐτὸς εἶναι ἡ ζωὴ, τὴν ὁποίαν μετα- δίδει εἰς τὸν πιστὸν αὐτοῦ ὁπαδόν μετα- δίδων δὲ τὴν ζωὴν, καὶ τὴν ἀλήθειαν συγχρόνως μεταδίδει, διότι ἐν τῇ ζωῇ ἐνυ- πάργει ἀναποσπάστως καὶ ἡ ἀλήθεια ἥτις εἶναι μακρὰν ἀπὸ τῆς πνευματικῆς νε- κρώσεως, κυριαρχούντος τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης.

Ἡ ζωὴ τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος εἰς τὸν ἀληθῆ Χριστιανὸν δίδει εἶναι ζωὴ αἰώνιος, ζωὴ διαρκῆς καὶ εὐφρόσυνος, ζωὴ ἀληθῶς μακαρία.

Τοιαύτην δὲ ζωὴν μόνον ὁ εἰς τὸν Ἰη- σοῦν Χριστόν πιστεύων ἔχει.

«Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἔχει ζωὴν αἰώ- νιον» (Ἰωάν. στ'. 41).

Ἐν ᾧ τουταντίον ὁ ἄπιστος εἶναι μα- κρὰν τοῦ θείου φωτός καὶ τῆς ζωῆς, βε- θυθισμένος ἐν τῷ σκοτει καὶ τῇ πικρίᾳ, ἐντελῶς νεκρός.

«Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδός, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀλή-θεια» Ἰωάν. ιδ'. 6.

Ὅποια ἀβεντικότης, ἀλλὰ καὶ χάρις εἰς τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος:

Καίτοι ταπεινός, ἀνηπεράσπιστος, ὑ- βριζόμενος, καὶ καταδικασμένος, οὐδόπως ἐν τούτοις ταρασσεται, οὐδόπως ἀποδει- λιξῆ, ἀλλὰ συναισθανόμενος τὴν θεότητά του, τὴν παντοδυναμίαν του, κηρύττει μετὰ σθένους καὶ θάρρους τὴν ἀλήθειαν καὶ ἑαυτὸν εἰς μίμησιν προβάλλει εἰς τὰ ἐσκοτισμένα ἐκ τῆς ἁμαρτίας πνεύματα.

Ἐὰν θέλωμεν νὰ ἐνωθῶμεν μετὰ τοῦ

Θεοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ νὰ ἐπικοινωνώμεν, εἴαν ἐπιθυμῶμεν ζωὴν πραγματικὴν καὶ αἰώνιον νὰ ἔχωμεν, τοῦτο θὰ κατορθώσω- μεν διὰ μόνου τοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶναι ἡ ὁδός ἢ εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν ἄγουσα. «Οὐ- δεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ.» (Ἰωάν. ιδ'. 7)

Ἡ αἰώνιος ζωὴ ποία εἶναι;

Σαφῶς τὸ λέγει ὁ Κύριος ἡμῶν:

«Ἡ ζωὴ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώ- σκασί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.» (Ἰωάν. ιζ', 3-4) —

Ἡ γνώσις λοιπὸν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἣν εἰσερχό- μεθα ἐν τῷ Χριστῷ ζῶντες καὶ προαγώ- μενοι καὶ ἐξ αὐτοῦ τὴν πρὸς τοῦτο ἀ- ρυόμενοι δύναμιν, αὐτὴ παρέχει τὴν αἰώ- νιον ζωὴν.

Ἄπιστοι καὶ ὑλόφρονες, ἰδοὺ πρόκειται εἰς μίμησιν ὁ Σωτῆρ τοῦ κόσμου.

Ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ εὐρισκόμενοι, εἰσθε νε- νεκρωμένοι, ὅταν ὅμως ἀσπασθῆτε Αὐτόν, θὰ εἰσθε ἐν τῇ ζωῇ.

Εἰσθε ἐσκοτισμένοι ἐκ τῆς ἁμαρτίας, ἀλλ' ὑπάρχει τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον, ὅταν θέ- λητε, σᾶς φωτίζει.

Ἐν τῷ ψεύδει εἰσθε καὶ τῇ πλάνῃ; ἀλλὰ δύνασθε εὐχερῶς νὰποκτήσητε τὴν ἀλή-θειαν, ἣν ἐν τῷ Χριστῷ θὰ εὕρητε.

Ὅταν πιστεύωμεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χρι- στόν, ὡς τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα καὶ ἀνα- στάντα καὶ ἐκ τῆς ἁμαρτίας τὸ ἀνθρώπι- νον γένος σώσαντα, εὐρισκόμεθα ἐν τῇ ἀ- ληθείᾳ, εἴμεθα ἐν τῷ Χριστῷ, ὅστις εἶναι ἡ ἐνσάρκωσις αὐτῆς.

Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀλήθεια!

Τὸ λέγει ὁ Σωτῆρ τοῦ κόσμου, τὸ δια- κηρύττει ὁ οὐράνιος Πατήρ μας, τὸ δια- βεβαίωι ὁ Παντοδύναμος Δημιουργὸς τοῦ σύμπαντος.

Ὅστε, εἰς τὴν ἐρώτησιν, τί ἐστὶν ἀλή-θεια, ὀφείλομεν ν' ἀπαντῶμεν, ὅτι ὁ Χρι- στός, ἰδοὺ ἡ μόνῃ ἀλήθεια.

Εἶναι πράγματι ἀλήθεια, διότι αὐτὸν ἀκολουθῶν τις, γνωρίζει ποῦ βαδίζει, διὰ τί ἦλθε καὶ ποῦ θὰ μεταβῇ.

Πᾶσα δὲ ἰδέα ἀντίθετος ταύτης εἶναι ψεῦδος, εἶναι πλάνη, εἶναι σκότος. Διὰ τοῦτο δὲ μωροὶ καὶ ἄφρονες ἄνθρωποι ἀπο- μακρυνόμενοι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κυριο- λεκτικῶς παραλογίζονται καὶ φλυαροῦσιν, ἀπατώντες καὶ ἀπατώμενοι, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.

Πάντες λοιπὸν ἡμεῖς ἅς ἀποβλέπωμεν εἰς τὸν Σωτῆρά μας, διότι αὐτὸς εἶναι ἡ ὁδός, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ τὸν ὁποῖον ἀκολουθοῦντες, θὰ τύχωμεν τῆς αἰώνιου μακαριότητος.

Ἐν Πειραιεῖ

Ἄθαν. Α. Πάλλης.

Ἐκ τοῦ Τοπογραφείου Α. Καλαράκη